

عوامل سازنده معلم تربیت بدنی شایسته

کلیدواژه‌ها : معلم شایسته ، انجمن ملی ورزش و تربیت بدنی (NASPE)

نویسندگان: گلوریا ای نیپر اوئن و ریپ مارستون | مترجمان: دکتر محسن حلاجی و فرشته صیبری

داوطلبان رشته‌ی تربیت بدنی در مراکز تربیت معلم (PETE) در پی آن‌اند که از کار تداومی اطلاعات مفیدی به دست آورند، همان اطلاعاتی را که مدیران برای مصاحبه با داوطلبان مدنظر دارند. اعضای هیئت علمی، در برنامه‌های مراکز تربیت معلم، باید این مستندات را مطالعه کنند، چون با به‌روزآمد کردن برنامه‌های آموزشی اطلاعات لازم را به دست می‌آورند. تا بهترین چارچوب ممکن را فراهم آورند، داوطلبان رشته‌ی تربیت بدنی را با تجارب جدید آموزش دهند.

به دلیل پرهیز از به‌کاربردن اصطلاحات متعدد در خصوص واژه‌ی «معلم تربیت بدنی» در ادامه، این مقاله به «معلم تربیت بدنی شایسته» اشاره می‌کند.

۱. آملگی بدو خدمت

برای تعریف معلم تربیت بدنی شایسته ابتدا باید چگونگی آماده‌سازی حرفه‌ای داوطلبان، در برنامه‌های آینده‌ی این رشته در مراکز تربیت معلم توجه کرد. برنامه‌های این مراکز باید توسط هیئت علمی مصوب و مجاز شده باشد، زیرا برنامه‌های معتبر زیربنایی هستند برای دوره‌های آموزشی که برای معلمان داوطلب برگزار می‌شود. در عین حال که متعادل کردن برنامه‌های معتبر، تغییرات وسیعی در ساعات آموزشی، آموزش پیش‌نیازها و فراهم کردن انواع تجارب تخصصی در بر دارد. هیئت علمی تصمیم‌گیری درباره‌ی کار مهمی را برعهده دارد که از عناصر ضروری است. برای توجه کردن به وظایف

با تعریفی که از «شایستگی» ارائه شد روشن است تا زمانی که معلمان پیش‌نیازها را کسب نکرده باشند نباید مجوز تدریس داشته باشند. معلمان شایسته منعکس‌کننده‌ی مهارت و دانشی هستند که آن‌ها را قادر می‌سازد تا مدرک لیسانس یا کارشناسی را از مؤسسات آموزش عالی دریافت کنند. صلاحیت آن‌ها در آموزش ممکن است یا از طریق یک برنامه‌ی حرفه‌ای سنتی یا از تجارب آموزشی - حرفه‌ای دیگری احراز شده باشد.

هدف از این مقاله این است که در بعضی از اصول اساسی تعریف معلم تربیت بدنی شایسته با خواننده اشتراک مساعی نماید. اگرچه ممکن است عناصر بسیاری وجود داشته باشند که می‌توانند به تعریف معلم شایسته کمک کنند اما نویسندگان این مقاله اعتقاد دارند که همه‌ی عناصر می‌توانند مشمول یکی از این ۳ طبقه‌بندی اصلی باشند، این طبقه‌ها عبارت‌اند از: ۱. آمادگی بدو خدمت ۲. طراحی و ارائه‌ی برنامه‌های تربیت بدنی ۳. تکامل حرفه‌ای در بیان تربیت بدنی هنگامی که بررسی می‌کنند که چه سازه‌هایی معلم تربیت بدنی شایسته را تشکیل می‌دهد باید این مقاله و بیانیه‌ی NASPE را به‌عنوان منابعی ارزشمند درک کنند. برای معلم‌هایی که از مهدکودک تا پایان دوره‌ی متوسطه تدریس می‌کنند این مستندات آن‌ها را هدایت می‌کند تا بتوانند راه‌هایی را برای رشد حرفه‌ای خود پیدا کنند.

امروزه درس تربیت بدنی در کانون برنامه‌های آموزشی دوره‌های متوسطه و ابتدایی نمی‌باشد. اگرچه ممکن است در آینده این اتفاق رخ دهد و با قانونی که تصویب می‌شود تربیت بدنی به عنوان یکی از دروس اصلی در نظر گرفته شود. اگر این اتفاق بیفتد انجمن ملی ورزش و تربیت بدنی (NASPE) رهبری و هدایت آن را برعهده خواهد گرفت، همان‌طور که برای پروژه‌های قبلی هم‌چون گسترش استانداردهای ملی چنین شده است. در فاصله‌ی زمانی که قرار است تربیت بدنی به‌عنوان یک درس اصلی در برنامه‌ی آموزشی گنجانده شود، NASPE بیانیه‌ای صادر کرده که «معلم تربیت بدنی شایسته» را تعریف می‌کند.

به دلیل این‌که هیچ کودکی نباید بدون فعالیت مدرسه را ترک کند ضروری است که اصطلاح «معلم شایسته» کاملاً در مرکز مباحث سیاسی و تربیتی قرار گیرد. باید گفت، با در نظر گرفتن این قانون که هیچ بچه‌ای نباید بدون فعالیت مدرسه را ترک کند یک «معلم شایسته» کسی است که دارای مدرک لیسانس باشد و صلاحیت خود را در آموزش محتوای درسی نشان دهد. با توجه به مسئله‌ی مسئولیت‌پذیری در این زمینه، لازم است همه‌ی معلمان دروس اصلی بر سطح مناسبی از شایستگی برسند. موفقیت دانش‌آموز با وجود معلمان مؤثر ارتباط تنگاتنگ دارد و از این‌رو باید اطمینان حاصل شود که معلمان به سطحی لازم از شایستگی‌ها که از اولویت‌های ملی هستند رسیده‌اند.

آموزشی و این که برای هر کدام چقدر زمان باید سپری شود. یک منبع بسیار خوب که نویسندگان این مقاله می‌خواهند استفاده از آن را به هیئت علمی جهت تکامل برنامه‌ریزی توصیه کنند استفاده از مقاله‌ی «استانداردهای ملی برای معلمان تربیت‌بدنی مبتدی» است. در آن مقاله، ۱۰ استاندارد ملی همراه با ۴ نتیجه‌ی مرتبط به آن گنجانده شده است که دستورالعمل‌های اساسی و ارزشمندی برای معلمان داوطلب هستند. به نظر می‌رسد وجود این استانداردها در برنامه‌ریزی آموزشی برای هر یک از برنامه‌های مراکز تربیت‌معلم و آموزش معلمان مبتدی که خواهان تخصص هستند، عاقلانه باشد. علاوه بر استانداردهای ملی برای معلم تربیت‌بدنی، چند اصل اساسی برای برنامه‌های آموزشی معلم وجود دارد که به رشد حرفه‌ای معلم مبتدی مؤثر کمک می‌کند. بحث را با بررسی مختصر هر یک از اصول پیگیری می‌کنیم.

(۱-۱) تعلیم و تربیت

هوشیاری دانش‌آموزان و دروسی که مرتبط با تفاوت‌های فردی آن‌هاست شاید مهم‌ترین عامل در آموزش مؤثر باشد. مراکز تربیت‌معلم برای این که بتوانند به رشد و پالایش مهارت‌های تعلیم و تربیت داوطلبان معلمی کمک کنند باید آن‌ها را با تجارب سازمان‌یافته‌ای آماده نمایند. این امر دربرگیرنده‌ی مؤلفه‌هایی چون: روش‌های آموزش، برنامه‌ی درسی، بازخورد و استفاده از تکنولوژی برای مهارت در یادگیری دانش‌آموزان می‌باشد.

کاپلان و اوینگز همراه با گلن، پالن و کافمن، حامیان قدرتمندی هستند برای این که علم تعلیم و تربیت در برنامه‌های آموزش معلم گنجانده شود. هیئت ملی برای اعتبار بخشیدن به مراکز تربیت معلم، و هم‌چنین تعیین داوطلبان معلمی، باید به دانشی از مؤثرترین راهبردهای تدریس دست یابد و توانایی گسترده‌ی خود را با

آموزش در یک جمعیت دانش‌آموزی آشکار نماید.

(۲-۱) محتوی دانش

گزارش «دوو»^۲ در سال (۲۰۰۵) نشان داد که برنامه‌های آماده‌سازی معلم، باید داوطلبان معلمی را با علوم «صحیح و رایج» آماده کند و این مسئولیت‌ها برعهده‌ی مراکز تربیت معلم است، به این منظور که تضمین‌کننده‌ی فرآیند فارغ‌التحصیلی بسیار جدید و مرتبط با محتوای علمی باشد.

(۳-۱) حووی تجل

ارزش متعهد شدن در مراکز تربیت معلم در متنوع بودن حوزه‌ی تجاربی است که برنامه‌های این مراکز از اهمیت آن می‌کاهد و نه آن را به حداقل می‌رساند.

گزارش «دوو» عاملی مشوق و کامل‌کننده برای حوزه‌ی تجارب بود. هیئت علمی برای اعتبار بخشیدن به آموزش معلمان پیش‌بینی می‌کند که برنامه‌های مراکز تربیت معلم فرصت‌های بسیاری را برای داوطلبان دوره‌ی لیسانس فراهم می‌کند. به همین سیاق، اهمیت تجربه‌ها در برنامه‌های آماده‌سازی معلم توسط چن، لگمن، هیل و برادین^۳ نیز حمایت شده است.

(۴-۱) مقررات حرفه‌ای

استانداردهای ملی، مقررات حرفه‌ای را برای معلمان تربیت‌بدنی مبتدی به‌عنوان: رویکردهای اصولی، اعتقادات و تعهد نسبت به آموزش و یادگیری در تربیت‌بدنی تعریف می‌کند که این زمینه‌ی حرفه‌ای شدن و پایه‌ی اخلاق برای تمرین است. واید ولاند^۴ (۲۰۰۵) نیز تأکید داشتند که این اعتقادات در مهارت‌های استخدامی معلمان اصولی است.

این مقررات معرف نگرش و تعهد در جریان آموزش است، بسیاری از این رفتارها ممکن است نتیجه‌ی مستقیم یا غیرمستقیم از یکی از مباحث اساسی قبلی باشد. بسیاری از مستندات تجربی، علمی و آموزشی، معرف ارزش پیشرفت

معلم‌ها و اعتمادبه‌نفس مؤدبانه‌ی آن‌ها با دانش‌آموزان است. مطالب علمی از عملکردهای حرفه‌ای دانش‌آموزان هم‌چون مهارت‌های ارتباطی، اخلاق حرفه‌ای و انگیزه حمایت می‌کند.

فراهم کردن محیطی که منجر به یادگیری شود هم‌چون یک تعهد اجتماعی است، زیرا یک تلاش جسمی و شناختی می‌باشد. آموزش‌های هیئت علمی در مراکز تربیت معلم، رشد حرفه‌ای داوطلبان معلمی را فراهم می‌کند، به طوری که آن‌ها در طول دوره‌ی دانشجویی خود تکامل پیدا کنند، نتیجه این که: برنامه‌های مراکز تربیت‌معلم به یک هیئت علمی نیاز دارد که نمونه‌ی اشتیاق، تفکر و فداکاری باشد برای حرفه‌ای که از داوطلبان تربیت معلم انتظار می‌رود.

(۵-۱) طراحی و ائیه

بنله‌ی تربیت‌بدنی

پس از فارغ‌التحصیل شدن از مراکز تربیت‌معلم و وارد شدن به کار حرفه‌ای، مربیان تربیت‌بدنی به‌طور عمده توجهشان به اجرای برنامه‌های با کیفیت بالا معطوف خواهند کرد. تربیت‌بدنی با کیفیت، مؤثرترین ابزار برای آماده کردن همه‌ی دانش‌آموزان، با وجود تفاوت‌های فردی و قابلیت‌ها و با در نظر گرفتن مهارت‌ها، نگرش‌ها، ارزش‌های اخلاقی و اجتماعی، دانش و درک آن‌ها برای شرکت همیشگی در فعالیت‌های جسمی است.

به منظور طراحی و ارائه‌ی یک برنامه‌ی تربیت‌بدنی با کیفیت، مربیان خواهان عوامل زیر می‌باشند:

الف. به‌کارگیری استانداردهای ملی برای تربیت‌بدنی، در جهت گسترش کیفیت برنامه؛

ب. تنظیم سیستم ارزیابی برای استانداردهای برنامه‌ها، آموزش و نتایج آن؛

ج. ارائه‌ی فرایند مهارت‌ها؛

د. مقرراتی که با آموزش همراه هستند.

درباره‌ی هر یک از این طبقه‌بندی‌ها در ذیل بحث شده است.

الف) به‌کارگیری استانداردهای ملی برای تربیت بدنی

استانداردهای ملی برای تربیت بدنی چارچوبی را در جهت پیشرفت انتظارات قابل حصول برای دانش‌آموزان، از مهدکودک تا پایان دوره متوسطه، فراهم می‌کند. همان‌طور که بچه‌ها در نظام تربیتی از مهدکودک تا پایان دوره‌ی متوسطه پیشرفت می‌کنند. این استانداردها به سؤالاتی که دانش‌آموزان باید بدانند و توانمند باشند، جواب می‌دهند. این استانداردها هم‌چنین درک اهداف برنامه‌های آموزشی را برای دانش‌آموزان فراهم و به آن‌ها کمک می‌کنند دریابند که تربیت بدنی مقوله‌ای مهم و پرمعناست و محتوای تربیتی دارد. استانداردها اهدافی هستند برای انجام برنامه‌های آموزشی، اما به‌طور کلی کافی هستند برای این که معلمان به‌طور خودکار با عواملی که مؤثر بر آموزش و یادگیری هستند سازگاری پیدا کنند.

این استانداردها از آن جهت برای معلمان تربیت بدنی حائز اهمیت است که آن‌ها می‌توانند اهداف اساسی برنامه‌ها را با ویژگی‌های خاص مدرسه، برنامه‌ی تدریس، جمعیت دانش‌آموزان، تسهیلات، تجهیزات و محیط اطراف خود تثبیت کنند.

با پیشرفت سال تحصیلی، مربیان تربیت بدنی زمانی که در تلاش‌اند به اهدافی که پایه‌گذاری کرده بودند دست یابند، با دقت و حساسیت برنامه‌های آموزشی را با توجه به علاقه و نیاز دانش‌آموزان ارزیابی و در آن‌ها تجدیدنظر می‌کنند.

استفاده از استانداردهای ملی و پیشنهادها در مستندات NASPE، تمرینات مناسب پیشرفتی را فراهم می‌کند که، مانند یک چارچوب، تربیت بدنی را حفظ کرده، فعالیت‌ها را برای همیشه حذف یا اضافه می‌کند و به‌طور کلی موفقیت برنامه‌های تربیت بدنی را افزایش می‌دهد. مربیان تربیت بدنی می‌توانند دیدگاه روشن و بیانیه‌های هیئت علمی را در برنامه‌های خود داشته باشند. بازتاب

بالمقوله‌ای را که با عدم فعالیت همراه است آشکار کرده و برای گسترش و رشد تندرستی دانش‌آموزان، آن‌ها را در درک مفهوم صحیح «تربیت بدنی متعادل» راهنمایی کنند.

مربیان تربیت بدنی ارزشمند از جامعه‌ای که برنامه‌های تربیت بدنی را فراهم می‌کنند حمایت می‌کنند، زیرا اطمینان دارند که برنامه‌هایشان بیانگر نیازها، علایق و عقاید جامعه نیز هست. به‌طور خلاصه مربیان تربیت بدنی، هم حامیان ممتازی برای ترویج سلامتی و سبک زندگی فعال به‌شمار می‌روند و هم سفیران با نشاطی هستند برای این که تضمین کنند که ارزش‌ها و گسترش و حفظ آن‌ها در یک جامعه و مدرسه‌ی قوی، همبستگی ایجاد می‌کند.

ب) تنظیم ارزشیابی با استفاده از استانداردها، آموزش و نتایج آن

مربیان تربیت بدنی از یک شیوه‌ی چندوجهی برای ارزیابی استفاده می‌کنند که در پیش‌برد آموزش، پیشرفت برنامه‌های درسی، طرح‌های درسی، انتقال به دیگران، شناختن دانش‌آموزان با نیازهای ویژه آن‌ها، ارزیابی برنامه‌ها و تأثیر معلم کمک می‌کند. آن‌ها ارزیابی را به‌عنوان جزء لاینفک فرآیند یادگیری-یاددهی مدنظر قرار می‌دهند. در یک کلاس درس، ارزیابی استانداردهای ملی، آموزش و نتایج برنامه ارتباط آشکاری باهم دارند.

مربیان تربیت بدنی می‌دانند که درجه‌بندی و ارزیابی دو اصطلاح مترادف نیستند. از درجه‌بندی به مثابه‌ی یک روش برای گزارش پیشرفت استفاده می‌شود، در حالی که ارزیابی فرآیند پیوسته‌ای است که هدفش افزایش یادگیری دانش‌آموزان می‌باشد. در این جهت راهبردهای متنوعی ارائه شده که از جمله می‌توان اشاره کرد به: کنترل تکالیف از طرف معلم، فراهم کردن بازخورد برای پالایش تکالیف و

استانداردهای ملی می‌تواند وجود آوردن مربیانی باشد که واجد شرایط بیانیه‌ی هیئت علمی هستند؛ به این منظور که مانند یک راهنما استخدام شوند تا تمرینات را برای ارزیابی مناسب یک پارچه کرده و از نتایج آن استفاده کنند تا به‌طور مستمر اهداف و برنامه‌ی درسی را اصلاح کنند.

تلاش مربیان تربیت بدنی برای آشنا شدن با این استانداردها در اولویت است. مربیان از این که چگونه یک برنامه‌ی درسی از مهارت‌های حرکتی پایه به استفاده از آن در ورزش و فعالیت‌های جسمی، در سطوح بالاتر از مهارت، انتقال پیدا کند آگاه‌اند. آن‌ها بررسی می‌کنند که همگام با پیشرفت دانش‌آموزان در

موفقیت دانش‌آموز با وجود معلمان مؤثر ارتباط تنگاتنگ دارد و از این رو باید اطمینان حاصل شود که معلمان به سطحی لازم از شایستگی‌ها که از اولویت‌های ملی هستند رسیده‌اند

فرآیند آموزشی، از برنامه‌ریزی درسی در مدرسه، برای پایه‌های مختلف تحصیلی تصمیم‌گیری روشنی داشته باشند. مربیان تربیتی فرصت‌های ارزشمندی دارند برای این که فعالیت‌های ورزشی را در باشگاه‌ها انجام دهند و برنامه‌های تربیت بدنی را هر زمان که ممکن بود در آن طرف دیوارهای مدرسه گسترش دهند.

مربیان ترجیح می‌دهند که فعالانه در محیط مدرسه مشارکت کنند که این می‌تواند از طریق شرکت اولیای دانش‌آموزان، مدیران مدرسه و دیگر همکاران در عملکردهای ورزشی مدرسه، و اطلاع‌رسانی به آن‌ها درباره‌ی مزایای فعالیت‌های جسمانی و سبک زندگی سالم، صورت گیرد. مربیان تربیت بدنی علاقه دارند با مراکزی که برای فعالیت‌های جسمانی مناسب و مهم هستند رابطه برقرار کنند، آن‌ها می‌توانند خطرات

خودارزیابی دانش آموز، و نیز استفاده از دانش آموزان مسئول در فرآیند یادگیری. زمانی که رتبه‌های دانش آموزان تعیین شد، مربیان تربیت‌بدنی برای این‌که تعیین کنند که کدام داده‌ها دقیق‌ترین بازتاب یادگیری دانش آموز را نشان می‌دهد، به‌جای استفاده از ارزیابی پایه یکی از ابزارهای متعادل را انتخاب می‌کنند. آن‌ها ارزیابی مستمر و معتبری را که هم ماهیت سازنده داشته باشد و هم مختصر انجام گیرد به کار می‌گیرند تا دانش آموزان برای بازخوردهای لازم که در ارتباط با پیشرفت نتایج است آماده شوند.

در کلاس‌های تربیت‌بدنی دانش آموزان از نتایج یادگیری آگاه شده و مایل هستند برای فعالیت‌های متناسب سن، زمان کافی داشته باشند؛ هم‌چنین مقیاس ارزیابی برای دانش آموزان و اولیای آن‌ها کاملاً واضح وضع شده است. برای این‌که دانش آموزان با نتایج یادگیری روبه‌رو شوند به نمره و ارزیابی احتیاج دارند که این خود شاخص رتبه است. و تا زمانی که نتایج یادگیری را نشان ندهند برای اندازه‌گیری‌های مؤثر اساسی نیستند.

ابزارهای ارزیابی برای این‌که به یادگیری در زمینه‌های روان حرکتی و شناختی مؤثر کمک کنند مورد استفاده قرار می‌گیرند و دانش آموزان و اولیای آن‌ها از اصول جاری نتایج ارزیابی آگاه می‌شوند.

در پایان، این‌که، مربیان تربیت‌بدنی از ارزیابی تندرستی به‌عنوان یک روش برای نمره دادن استفاده نمی‌کنند بلکه از آن برای کمک به

دانش آموزان بهره می‌برند تا دانش آموزان در جایگاه خود قرار گیرند و به اهدافی که مرتبط با تندرستی است دست یابند.

ارزیابی‌های تندرستی و آموزشی صرفاً به‌عنوان آزمون‌های مقدماتی و پایانی مورد استفاده قرار نمی‌گیرند بلکه مستمر بوده و در سرتاسر سال تحصیلی انجام می‌شوند. مربیان تربیت‌بدنی به‌طور محرمانه همه‌ی ارزیابی‌های تندرستی را مدیریت می‌کنند.

ج) استفاده از مهارت‌های

فلیندی

مربیان تربیت‌بدنی با ایجاد محیطی که خود مستعد یادگیری باشد به

یادگیری دانش آموزان کمک می‌کنند. در چنین محیطی، مربیان تکالیفی را کنترل می‌کنند که علاوه بر برنامه‌ریزی و ارائه‌ی محتوی درس تربیت‌بدنی، برای یک کلاس ورزشی لازم است. این افراد آموخته‌اند که چگونه می‌توان قبل از این‌که یک معلم مؤثر بود دانش آموزان را برای یک یادگیری فعال جذب کرد، چرا که یک معلم باید ابتدا یک مدیر مؤثر باشد. مدیریت یک کلاس موفق معلمی را

لازم دارد که مؤثر بر نتایج باشد و دانش آموزان را در سطوح بالای فعالیت‌ها وارد کند.

مربیان تربیت‌بدنی به دنبال آن هستند که برای یادگیری دانش آموزان حداکثر فرصت را فراهم نمایند. مدیریت دو بعد دارد که با یک کنترل خوب، توانایی بالقوه‌ای خواهد داشت برای این‌که زمان تکالیف آموزشی دانش آموزان را افزایش دهد، این دو بعد عبارت است از:

۱. تنظیم قرارداد برای سازماندهی کلاس
۲. مدیریت رفتاری

دانش آموزان مربیان باید مجموعه‌ی روشنی از تجربه‌ها را برای رفتار دانش آموز ارائه کنند، به‌طور پیوسته قراردادهای کلاسی را اجرا کنند و رفتار کلاس را در یک روش کاری خوب قرار دهند به نحوی که همه‌ی دانش آموزان موظف به انجام رفتار مناسب شوند. نظارت فعال به سراسر فعالیت

یادگیری، معلم را در نقش یک رهبر حفظ می‌کند که به موجب آن رفتارهای مثبت تقویت و رفتارهای منفی به سرعت مهار می‌شوند. مربیان نه تنها محیط یادگیری مؤثر را اداره می‌کنند بلکه یادگیرنده را در یک حرکت فعال مهار می‌کنند تا به طور اختصاصی تکامل یابد.

خواه دانش‌آموزان انفرادی کار کنند یا به صورت گروهی، مربیان آن‌ها را مطابق با سطح پیشرفت خودشان تشویق و تقویت می‌کنند. ولسترن توانایی تصمیم‌گیری معلمین مبتدی کارشناس را مقایسه و اعلام نمود که «معلمان کارشناس» در طراحی برنامه‌های درسی در کل سطوح توانایی دانش‌آموزان بهترند.

با استفاده از تکنیک مشاهده‌ای توسط رایانه، مربیان تربیت‌بدنی میزان موفقیت هر دانش‌آموز و بازخورد آموزشی را در ارتباط با اجرای یادگیرنده‌ها، به منظور بهبود مهارت و رسیدن به اهداف آموزشی، به دست آورند. بتز^۶ (۱۹۹۷) مجدداً معلمان تربیت‌بدنی را باهم مقایسه کرد و به این نتیجه رسید که معلم مؤثر برای «زمان یادگیری» فعالیت اهمیت بیشتر، و برای «زمان آموزش» فعالیت اهمیت کم‌تری دارد.

د مقارنت

مربیان تربیت‌بدنی معتقدند که ایجاد یک محیط یادگیری مثبت و مورد اطمینان و امن، دانش‌آموزان را قادر می‌سازد مهارت‌های حرکتی را کسب کنند و به خاطر لذت و سلامتی به فعالیت جسمی مشغول شوند. لذا مربیان تربیت‌بدنی به دنبال آن هستند که تفاوت‌های یادگیرندگان خود را ادراک کرده و به آن احترام گذارند و تکنیک‌های آموزشی را تعدیل کند. نیز انتظار می‌رود که طبق برنامه‌های آموزشی مناسب پیش روند، انتقال دهند و ارزیابی کنند.

آن‌ها باید با دانش‌آموزان منصفانه رفتار کرده، تفاوت‌های فردی دانش‌آموزان را، که آن‌ها را نسبت به دیگران برجسته می‌کند، شناسایی کنند و به

این تفاوت‌ها در تمرین اهمیت دهند. (NASPE ۱۹۹۹)

ابراز قدردانی مربیان تربیت‌بدنی از رفتارهای خوب و مسئولانه دانش‌آموزان با تقویت مثبت و پی‌گیری فرصت‌ها برای تصمیم‌گیری ایجاد می‌شود و در فرآیند آموزشی منعکس می‌گردد. آن‌ها رسیدن به محیط فرهنگی، اجتماعی را در سیستم آموزشی کنونی پذیرفته با اطمینان به این که نیازهای یادگیری همه‌ی دانش‌آموزان برآورده می‌شود، در حالی که خود دانش‌آموزان ممکن نیست به آن دست یابند.

مربیان تربیت‌بدنی از همه‌ی جنبه‌های اجرای دانش‌آموزان آگاه بوده، رفتارهای اجتماعی و افراد نمونه را فراگیر می‌کنند و بدین طریق توانایی آن‌ها را دارند که یک محیط امن خلق کنند به طوری که هر دانش‌آموز بتواند موفق شود.

انتظار می‌رود برای دانش‌آموزانی که انگیزه یادگیری دارند تلاش شود و برای فعالیت‌های جسمی در داخل و بیرون از محیط مدرسه تشویق شوند. مربیان تربیت‌بدنی توانمند باید برای دانش‌آموزان خود انگیزه درونی ایجاد کنند تا همیشه در فعالیت‌های جسمی شرکت کنند و لذا آن‌ها باید دانش‌آموزان را تشویق نمایند تا دربار‌ه‌ی تجربیات تربیت‌بدنی خود مستقل بیندیشند.

۳) پیشرفت حرفه‌ای

با تأمل بر «شایستگی»، مربیان تربیت‌بدنی لازم است بدانند که رشد حرفه‌ای و پیشرفت آن تعهداتی در طول حرفه‌شان می‌باشد، و این که یادگیری متوقف نمی‌شود و آن‌ها در طول تمرینات حرفه‌ای مزد می‌گیرند.

یکی از مسئولیت‌های مربیان تربیت‌بدنی روزآمد کردن تمرینات کنونی و جست‌وجو در حوزه‌ها است.

چن (۲۰۰۶) معتقد بود که تعهدات فرد و تمرینات فعال در پیشرفت حرفه‌ای اساسی بوده و به باقی ماندن معلمان در حوزه‌های خود کمک می‌کند. معلمان احتیاج به شناخت دارند برای این که

بتوانند در برنامه‌های آموزشی، تمرینات یادگیری و ابزارهای اندازه‌گیری به طور مستمر و با روش معین تجدیدنظر کنند. اگر آن‌ها به این موضوع توجه کنند خواهند دید که فرصت‌هایی برای تجدیدنظر در روش‌های تحقیق و گسترش دانش آن‌ها برایشان فراهم می‌شود.

شرکت مربیان تربیت‌بدنی در کار تحقیق بر روی تدابیر جدید، تجارب یادگیری و ارائه به دانش‌آموزان بازتاب منظمی دارد و دربرگیرنده‌ی تدریس آن‌هاست.

آن‌ها در پی فرصت‌ها برای بهبود تجربه‌ی تدریس خود هستند و به منظور این که بهترین معلم شوند بازخورد را از دیگران می‌جویند. مربیان فرصت‌ها را ارزشمند می‌دانند تا بتوانند دانش خود را افزایش دهند و توانایی‌های خود را ارتقا بخشند، هم‌چنین برای این که یک معلم منحصر به فرد باشند و یک زندگی فعال را پایه‌گذاری کنند با همکاران خود ارتباط برقرار می‌کنند.

بنکر و کاپچرن اسمیت^۶ (۲۰۰۵) با این معنا موافق بودند که یک گروه مختلف از مردم می‌توانند برای دیگران منابع آموزشی باشند.

مربیان علاقه‌مند که با معلمان دروس دیگر همکاری کنند و در پی آن‌اند که فعالیت‌های حرکتی را در حوزه‌های درسی دیگر تشویق کنند. علاوه بر این علاقه‌مندی خود را به دیگر دروس، با تجربه‌های تدریس خود در فعالیت‌های جسمی ثابت کنند. مربیان تربیت‌بدنی رشد را در میان فرصت‌های در دسترس جست‌وجو می‌کنند. آن‌ها همیشه در حال جست‌وجو برای روش‌هایی هستند که مدرک حرفه‌ای خود را روزآمد و پالایش کنند و تلاش می‌کنند به جای این که فقط با استانداردها آشنا شوند فراتر از آن‌ها حرکت کنند.

الگوی شغلی آن‌ها ابتدا علاقه‌مندی و سپس ارزیابی معلمان مبتدی، حمایت از استانداردها و به دست آوردن شناخت می‌باشد؛ هم‌چون مدرک هیئت علمی که می‌تواند وسیله‌ای باشد برای این که مربیان توسط آن رشد حرفه‌ای خود را افزایش دهند.

پیش از این برای مربیان تربیت‌بدنی مبتدی انتصاب رسمی ارزش محسوب می‌شد اما مربیان باتجربه می‌خواهند افراد شایسته‌ای باشند که با حداکثر توانایی خدمت کنند.

مربیان تربیت‌بدنی هم‌چنین می‌توانند دانش‌آموزان پیش‌کسوت را برای بهبود تیم‌های مدرسه، ثبت امتیازات و تجدیدنظر در آن‌ها، به مطابقت‌دادن برنامه‌های آموزشی با استانداردهای ملی، فعالیت‌های گروهی مشترک با دانشکده و دانشگاه‌ها به خدمت بگیرند و برای ارزیابی دوره‌ای از برنامه‌های آموزشی و تمرینات یادگیری پرسش طرح کنند. هم‌چنین مربیان می‌توانند برای مجلات تخصصی مقاله بنویسند، عضویت خود را در سازمان‌های تخصصی مانند: NASPE حفظ کنند، برای سهیم شدن در دانش و تجاربشان در انجمن‌ها و کارگاه‌هایی که هستند پیشنهاد مطرح کنند.

همه‌ی این موارد نمونه‌هایی از چگونگی شرکت مربیان تربیت‌بدنی در پیشرفت حرفه‌ای است.

خلاصه

نویسندگان این مقاله تمایل دارند که به‌طور مستمر گفت‌وگوها و تبادل نظرهای عمومی را تشویق و از این طریق ویژگی‌های معلم تربیت‌بدنی شایسته را آشکار کنند و ترویج دهند. معلمان شایسته

به‌منظور به‌وجود آوردن برنامه‌های تربیت‌بدنی شایسته برای دانش‌آموزان در قرن ۲۱، عامل مهمی به‌شمار می‌روند. همه‌ی دانش‌آموزان شایسته که توسط معلمان تربیت‌بدنی شایسته آموزش ببینند؛ یعنی کسانی که بتوانند به آن‌ها کمک کنند تا افرادی بشوند که از نظر جسمانی ورزیده و آموزش دیده‌اند.

اکنون زمان مناسبی است برای این‌که حرفه‌ی تربیت‌بدنی مهارت‌ها، دانش و مقررات برنامه‌ها را در اختیار بگیرد. (استانداردهای ملی برای معلمان تربیت‌بدنی مبتدی (NASPE)

مربیان شایسته می‌خواهند فرصت‌های رشد را طراحی کنند و آن‌ها را ارائه دهند، برنامه‌های آموزشی را از مهدکودک تا پایان دوره‌ی متوسطه توسط استانداردهای ملی تنظیم کنند و از مهارت‌ها و تاکتیک‌ها استفاده کنند برای این‌که یک محیط امن یادگیری از نظر احساسی و جسمانی فراهم کنند. یک وظیفه‌ی هراس‌انگیز! شما شرط ببندید، اما ارزش انجام دادنش را خواهد داشت.

پژوهش

1. Koplán and owings along with Gelman, Pullen, and Kauffman
2. DOE
3. Hill and Brodin and Chen and Gelman
4. Wayde and Lund
5. Behets
6. Banker and Cochran-Smith's

منبع

Napper-owen, G.E., Marston, R. (2008). what Constitutes a Highly Qualified physical Education Teacher? JOPERD. 79,8,26-30.

